

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 32D/6/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 9622200050
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Fečík
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2024:9622200050.3

Rozhodnutie

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v disciplinárnom senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Fečíka (sudca spravodajca), sudcov JUDr. Anity Filovej a prof. JUDr. PhDr. Petra Potáscha, PhD., prísediacich sudcov JUDr. Sylvie Andrejkovej a JUDr. Jany Kupcovej v disciplinárnej veci vedenej proti C.. Ľ. R., Y. N. D. Q. E. A. H. Y. D., v konaní o návrhu špeciálneho prokurátora na začatie disciplinárneho konania pre zavinené nesplnenie alebo porušenie povinnosti prokurátora podľa § 188 ods. 1 písm. a) zákona č. 154/2001 Z. z. o prokurátoroch a právnych čakatelov prokuratúry podanom dňa 25.3.2022, na ústnom pojednávaní dňa 24.1.2024 takto:

r

rozhodol:

C.. Ľ. R., narodený XX.X.XXXX, Y. N. D. Q. E. A. H. Y. D.,

I.

sa podľa § 34 ods. 1 zákona č. 432/2021 Z. z. o disciplinárnom poriadku Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov (disciplinárny súdny poriadok)

uznáva vinným, že

v bode 1/

po tom, čo mu dňa 10.6.2021 bola ako dozorovému prokurátorovi pridelená vec evidovaná na Úrade špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len „ÚŠP“) pod sp. zn. VII/2 Gv 3/22/1000 (do 31.12.2021 spis vedený pod sp. zn. VII/2 Gv 14/16/1000) týkajúca sa obvineného M. F. a spol. stíhaného pre obzvlášť závažný zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 4 písm. a) Trestného zákona a iné (ďalej len „trestná vec F.“), pri ktorej bol dňa 4.3.2021 vyšetrovateľom Policajného zboru predložený na ÚŠP návrh na podanie obžaloby (ďalej len „NPO“), dňa 5.8.2021 v zmysle bodov 2. a 5. Opatrenia špeciálneho prokurátora sp. zn. VII Spr 122/21/1000-5 z 10.5.2021 predložil písomnú žiadosť o predĺženie päťmesačnej lehoty na podanie obžaloby, ktorá mu bola predĺžená do 5.1.2022, avšak v rozpore s Opatrením špeciálneho prokurátora sp. zn. VII Spr 122/21/1000-37 z 11.10.2021 (ktorým bolo nahradené Opatrenie špeciálneho prokurátora sp. zn. VII Spr 122/21/1000-5 z 10.5.2021) v nepodali uvedenej lehote obžalobu, nerozhodol iným postupom podľa Trestného poriadku a ani opätovne nepožiadaval o predĺženie lehoty na podanie obžaloby a týmto konaním spôsobil prietahy v trestnom konaní od 6.1.2022 až do 24.2.2022, pretože dňa 25.2.2022 sa stal práceneschopným a vec mu bola následne odňatá,

v bode 2/

po tom, čo mu dňa 10.6.2021 bola ako dozorovému prokurátorovi pridelená vec evidovaná na ÚŠP pod sp. zn. VII/1 Gv 33/20/1000, týkajúca sa trestnej veci

obvineného G. M. a spol. stíhaného pre obzvlášť závažný zločin subvenčného podvodu podľa § 225 ods. 1, ods. 6 písm. a) Trestného zákona v súbehu so zločinom poškodzovania finančných záujmov Európskych spoločenstiev podľa § 261 ods. 1, ods. 4 písm. a) Trestného zákona (ďalej len „trestná vec M.“), pri ktorej bol dňa 14.6.2021 vyšetrovateľom Policajného zboru predložený na ÚŠP NPO, v

rozpore s Opatrením špeciálneho prokurátora sp. zn. VII Spr 122/21/1000-37 z 11.10.2021 nepodal v päťmesačnej lehote od doručenia vyšetrovacieho spisu s NPO do 14.11.2021 obžalobu, nerozhodol iným postupom podľa Trestného poriadku a ani nepožiadal o predĺženie lehoty na podanie obžaloby a týmto konaním spôsobil prieťahy v trestnom konaní od 15.11.2021 až do 24.2.2022, pretože dňa 25.2.2022 sa stal práceneschopným a vec mu bola následne odňatá,

teda

- zavinene porušil povinnosti prokurátora uložené § 26 ods. 1 písm. a) zákona č. 154/2001 Z. z. o prokurátoroch a právnych čakateloch prokuratúry, pretože porušil povinnosti, vyplývajúce z úloh a pokynov uložených nadriadeným prokurátorom, ak s nimi bol riadne oboznámený,
- zavinene porušil povinnosti prokurátora uložené § 26 ods. 1 písm. c) zákona č. 154/2001 Z. z. o prokurátoroch a právnych čakateloch prokuratúry, pretože nekonal svedomite a bez prieťahov,

čím spáchal

disciplinárne previnenie podľa § 188 ods. 1 písm. a) zákona č. 154/2001 Z. z. o prokurátoroch a právnych čakateloch prokuratúry,

a za to sa mu ukladá

podľa § 189 ods. 1 písm. b) zákona č. 154/2001 Z. z. o prokurátoroch a právnych čakateloch prokuratúry disciplinárne opatrenie - zníženie základného platu o 15% na jeden mesiac.

II.

sa podľa § 26 ods. 1 písm. a) disciplinárneho súdneho poriadku disciplinárne konanie vedené proti C.. L. R. na základe disciplinárneho návrhu podaného špeciálnym prokurátorom dňa 25.3.2022 pre zavinené nesplnenie alebo porušenie povinností prokurátora podľa § 188 ods. 1 písm. a) zákona č. 154/2001 Z. z. o prokurátoroch a právnych čakatelov prokuratúry pre skutok, ktorý mal spáchať tak, že:

v bode 3/

po tom, čo mu dňa 10.6.2021 bola ako dozorovému prokurátorovi pridelená vec evidovaná na ÚŠP pod sp. zn. VII/1 Gn 34/20/1000, týkajúca sa podozrenia zo spáchania obzvlášť závažného zločinu porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku podľa § 237 ods. 1 ods. 4 Trestného zákona v súbehu s obzvlášť závažným zločinom zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. c), ods. 4 písm. b) Trestného zákona (ďalej len „trestná vec Stíhačky“), pri ktorej bolo dňa 30.3.2021 zo strany vyšetrovateľa Policajného zboru predložené na ÚŠP spolu s vyšetrovacím spisom uznesenie ČVS:PPZ-66/NKA-BA4-2020 z 29.3.2021 (ďalej len „uznesenie z 29.3.2021“), ktorým bola podľa § 197 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku vec odmietnutá, do dňa 6.12.2022 nezrušil uznesenie z 29.3.2021 ako nezákonné alebo neopodstatnené podľa § 230 ods. 2 písm. e) Trestného poriadku a ani nevrátil vyšetrovací spis vyšetrovateľovi Policajného zboru so záverom, že uznesenie z 29.3.2021 je zákonné a dôvodné, pričom až nová dozorová prokurátorka G.. M. R. uznesením sp. zn. VII/1 Gn 70/21/1100-17 z 18.1.2022 uznesenie z 29.3.2021 podľa § 230 ods. 2 písm. e) Trestného poriadku zrušila ako neopodstatnené,

zastavuje

pretože disciplinárny návrh bol vzatý späť,

III.

sa disciplinárne obvinený C.. L. R.Ľ. podľa § 34 ods. 2 písm. b) disciplinárneho súdneho poriadku

oslobodzuje

spod disciplinárneho návrhu podaného špeciálnym prokurátorom dňa 25.3.2022 pre zavinené nesplnenie alebo porušenie povinností prokurátora podľa § 188 ods. 1 písm. a) zákona č. 154/2001 Z. z. o prokurátoroch a právnych čakatelov prokuratúry pre skutok, ktorý mal spáchať tak, že:

v bode 4/

po tom, ako bol 12.8.2021 ministrom vnútra Slovenskej republiky a predsedom

medzirezortného Expertného koordinačného orgánu pre boj so zločinnosťou menovaný za člena Národnej expertnej skupiny pre prevenciu a boj proti legalizácii príjmov z trestnej činnosti a financovanie terorizmu, vo veci vedenej na ÚŠP pod sp. zn. VII Spr 169/21/1000, ako člen uvedenej skupiny a prokurátor určený za ÚŠP na spracovanie štatistických údajov týkajúcich sa vykazovania ukazovateľov výkonnosti prokuratúry v oblasti trestného stíhania legalizácie výnosov z trestnej činnosti, trestného stíhania financovania terorizmu a v oblasti konečného odoberania výnosov z trestnej činnosti v štruktúre určenej prílohou č. 3 opatrenia generálneho prokurátora Slovenskej republiky sp. zn. V/2 Spr 125/20/1000-53 vychádzajúceho z medzinárodných záväzkov prokuratúry Slovenskej republiky vyplývajúcich z 5. kola vzájomného hodnotenia Výboru expertov Rady Európy - tzv. Moneyval (ďalej len „správa Moneyval“), plne si vedomý skutočnosti, že požadované ukazovatele musia byť predložené Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky (ďalej len „generálna prokuratúra“) v termíne najneskôr do 25.2.2022, ako aj časovej náročnosti tejto úlohy, túto svoju služobnú povinnosť v určenej lehote ani čiastočne nespĺnil, v posledný deň lehoty, teda dňa 25.2.2022 telefonicky oznámil svoju práceneschopnosť, a až dňa 2.3.2022 e-mailom zaslal nedostatočne vypracované časti A a B úlohy, konštatujúc, že časť C úlohy spracovanú nemá (súčasne bez predloženia či aspoň vyjadrenia sa k úrovni spracovania častí D, E, a F úlohy), čím spôsobil nespĺnenie úlohy vyplývajúcej z vyššie uvedeného opatrenia generálneho prokurátora Slovenskej republiky v uloženom termíne,

pretože skutok, ktorého sa disciplinárne obvinený dopustil, nie je disciplinárnym previnením.

IV.

Podľa § 38 ods. 2 disciplinárneho súdneho poriadku je disciplinárne obvinený C.. L. R. p o v i n ý nahradiť štátu trovy disciplinárneho konania vo výške 120 eur, a to v lehote 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia.

o d ô v o d n e n i e :

I.

Obsah disciplinárneho návrhu

1. Dňa 25.3.2022 bol na Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (ďalej aj „disciplinárny súd“ alebo „disciplinárny senát“) doručený disciplinárny návrh č. VII Spr 135/22/1000-3 z 24.3.2022 (ďalej len „disciplinárny návrh“) podaný špeciálnym prokurátorom (ďalej aj „disciplinárny navrhovateľ“).

2. Týmto disciplinárnym návrhom sa disciplinárny navrhovateľ domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by disciplinárny senát uznal C.. L. R. Ň. D. Ú. Š. D. I. D. E. A., t. č. Y. N. D. Q. E. A. H. Y. D. (ďalej len „disciplinárne obvinený“) vinným zo spáchania disciplinárneho previnenia podľa § 188 ods. 1 písm. a) zákona č. 154/2001 Z. z. o prokurátoroch a právnych čakateloch prokuratúry (ďalej „zákon č. 154/2001 Z. z.“).

3. Disciplinárny navrhovateľ svoj disciplinárny návrh vymedzil skutkami 1 až 4, ktoré obsahovo zodpovedajú skutkom uvedeným v skutkovej vete tohto rozhodnutia. Skutky 1 a 2 sa týkali porušenia opatrenia špeciálneho prokurátora upravujúceho povinnosť podať obžalobu v lehote päť mesiacov od doručenia vyšetrovacieho spisu s NPO, keďže disciplinárne obvinený v trestných veciach F. a M. nepodal obžalobu a ani nerozhodol iným postupom podľa Trestného poriadku a zároveň ani nepožiadal disciplinárneho navrhovateľa o predĺženie predmetnej päťmesačnej lehoty, resp. opätovne nepožiadal o predĺženie lehoty na podanie obžaloby. V skutku 3 disciplinárny navrhovateľ vytýkal disciplinárne obvinenému, že v trestnej veci Stíhačky nezrušil ako nezákonné uznesenie z 29.3.2021 a nevrátil príslušný vyšetrovací spis policajnému orgánu napriek tomu, že následne iná dozorová prokurátorka predmetné uznesenie zrušila ako neopodstatnené. V zmysle skutku 4 mal disciplinárne obvinený porušiť povinnosť spracovať a predložiť správu Moneyval generálnej prokuratúre v určenom termíne.

4. Disciplinárny navrhovateľ bližšie odôvodnil disciplinárny návrh tým, že disciplinárne obvinený bol do funkcie prokurátora ÚŠP vymenovaný 10.6.2021. V rovnaký deň prevzal prevedením z agendy svojich nových kolegov konkrétne trestné veci vrátane trestných vecí F., M. a Stíhačky. Vzhľadom na to, že sa disciplinárne obvinený prihlásil na výberové konanie na obsadenie pozície európskeho delegovaného prokurátora a očakával sa jeho úspech spojený s jeho rýchlym preložením, bolo s účinnosťou od 6.12.2021 rozhodnuté o prevedení takmer celej jeho vtedajšej pracovnej agendy na inú prokurátorku G.. M. R.. V agende disciplinárne obvineného zostali prakticky iba trestné veci F. K. M. a povinnosť spracovať správu Moneyval. Účelom uvedeného bolo, aby disciplinárne obvinený dané trestné veci vybavil a tiež aby spracoval predmetnú správu Moneyval, ktorá bola pomerne rozsiahla a vyžadovala väčšie pracovné úsilie. Podľa disciplinárneho navrhovateľa „Riaditeľ odboru ekonomickej kriminality C.. O. A., D.., od decembra 2021 opakovane žiadal C.. L. R., aby neodkladne vybavil obe NPO, pričom iba za týmto účelom mu práve tieto spisy ponechal ako jediné v agende a ostatné spisy boli prevedené na novú dozorovú prokurátorku. V priebehu mesiacov január a február 2022 riaditeľ odboru ekonomickej kriminality taktiež usmernil C.. L. R., aby pri spracovaní NPO využil pomoc asistentov prokurátora, čo však tiež neurobil.

“ Disciplinárne obvinený následne 25.2.2022 telefonicky oznámil nadriadeným svoju práceneschopnosť, pričom z jej povahy bolo zrejmé, že práceneschopným bude dlhší čas, pravdepodobne aj viacero týždňov.

Keďže k 1.4.2022 mal byť disciplinárne obvinený preložený z ÚŠP na Európsku prokuratúru do pozície európskeho delegovaného prokurátora, bolo rozhodnuté o vykonaní kontroly jeho agendy. Touto bolo zistené, že žiadnej z vecí uvedených v skutkoch 1 a 4 disciplinárneho návrhu sa disciplinárne obvinený od jej pridelenia až do 25.2.2022 náležite nevenoval s tým, že pri trestnej veci Vrtuľníky to bolo do 6.12.2021, kedy bola táto vec prevedená na inú dozorovú prokurátorku.

5. Disciplinárny navrhovateľ ďalej súhrnne dodal, že disciplinárne obvinenému boli poskytnuté veľkorysé pracovné podmienky, kedy bol začiatkom decembra 2021 odbremený o prakticky celú dovtedajšiu agendu a súčasne bol vyzvaný na využitie pomoci asistentov. Týchto však nikdy neoslovil. Možno konštatovať, že takéto pracovné podmienky, čo sa týka počtu pridelených vecí a časového rámca na ich vybavenie, boli v prostredí ÚŠP bezkonkurenčne najvýhodnejšie v porovnaní so všetkými jeho kolegami. Napriek tomu v trestných veciach F. K. M. disciplinárne obvinený nerozhodol žiadnym zo zákonom predpokladaných spôsobov, teda ani nepodal obžalobu, nezastavil či neprerušil trestné stíhanie a ani vec nevrátil vyšetrovateľovi na doplnenie a v trestnej veci Stíhačky vyšetrovací spis nepreskúmal a zákonnosť uznesenia z 29.3.2021 neposúdil ani v lehote 6 mesiacov, hoci tak mal urobiť do 2 mesiacov.

6. Na základe uvedeného navrhol disciplinárny navrhovateľ disciplinárne obvinenému podľa § 189 ods. 1 písm. b) zákona č. 154/2001 Z. z. disciplinárne opatrenie - zníženie základného platu o 15% na 3 mesiace.

II.

Vyjadrenie k disciplinárnemu návrhu

7. Disciplinárne obvinený sa písomne vyjadril k disciplinárnemu návrhu svojim listom z 25.4.2022 doručeným disciplinárnemu súdu 28.4.2022, v ktorom uviedol, že sa cíti byť nevinný v plnom rozsahu s tým, že detailne sa vyjadrí na ústnom pojednávaní, pričom uviedol dôkazy, ktorých vykonanie navrhuje.

III.

Ďalší priebeh disciplinárneho konania

8. Disciplinárny senát nariadil na 9.11.2022 ústne pojednávanie. Toto však bolo následne zrušené, keďže sa ho nemohol zúčastniť predvolaný svedok C.. O. A., D.. a súčasne bol dôvodný predpoklad, že v blízkej dobe bude za sudkyňu vymenovaná prísediaca sudkyňa (v tom čase prokurátorka) JUDr. Renáta Greif Radovčičová, čím by ex lege došlo k zániku jej funkcie prísediacej sudkyne a následne by hrozilo zopakovanie ústneho pojednávania v zmysle § 4 disciplinárneho súdneho poriadku k § 277a ods. 1 Trestného poriadku.

9. Disciplinárny senát uznesením sp. zn. 32D/6/2022 z 15.2.2023 podľa § 283 ods. 5 v nadväznosti na § 228 ods. 4 Trestného poriadku per analogiam v spojení s § 4 disciplinárneho súdneho poriadku disciplinárne konanie prerušil do rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o návrhu Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky v konaní vedenom pod sp. zn. PL. ÚS 2/2023, týkajúcom sa nesúlady § 6 ods. 4 písm. b) v časti slov „písm. a), ak je disciplinárne obvineným prokurátor“, § 9 ods. 1 písm. a) a § 10 ods. 1 písm. a) disciplinárneho súdneho poriadku s čl. 46 ods. 1 a čl. 141 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

10. Uznesením sp. zn. 32D/6/2022 z 19.9.2023 disciplinárny senát podľa § 283 ods. 5 v nadväznosti na § 228 ods. 5 Trestného poriadku per analogiam v spojení s § 4 disciplinárneho súdneho poriadku rozhodol o pokračovaní v disciplinárnom konaní z dôvodu, že Ústavný súd Slovenskej republiky nálezom č. k. PL. ÚS 2/2023-110 z 14.6.2023 rozhodol o nevyhovení podanému návrhu Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky.

11. Disciplinárny senát, po tom, ako mu bolo z generálnej prokuratúry oznámené, že disciplinárne obvinený sa stal od 1.4.2022 európskym delegovaným prokurátorom za Slovenskú republiku v Európskej prokuratúre, doručil upovedomenie o začatí disciplinárneho konania a následne aj upovedomenia o ústnom pojednávaní hlavnému európskemu prokurátorovi a európskemu prokurátorovi za Slovenskú republiku (§ 23 ods. 4, 28 ods. 1 disciplinárneho súdneho poriadku). Týmto považoval disciplinárny senát za splnenú informačnú povinnosť, vyplývajúcu z § 189 ods. 4 zákona č. 154/2001 Z. z. a čl. 17 ods. 4 NARIADENIA NARIADENIE RADY (EÚ) 2017/1939 z 12.10.2017, ktorým sa vykonáva posilnená spolupráca na účely zriadenia Európskej prokuratúry. Keďže skutky kladené disciplinárnym navrhovateľom za vinu disciplinárne obvinenému sa netýkali plnenia úloh európskeho delegovaného prokurátora v zmysle vyššie uvedeného nariadenia, nebol pre rozhodovanie disciplinárneho senátu potrebný predchádzajúci súhlas hlavného európskeho prokurátora.

IV.

Ústne pojednávanie

Prednesenie disciplinárneho návrhu a vyjadrenia k nemu

12. V dňoch 30.11.2023 a 24.1.2024 sa na Najvyššom správnom súde Slovenskej republiky uskutočnili ústne pojednávania.

13. Poverený zástupca disciplinárneho navrhovateľa na ústnom pojednávaní predniesol disciplinárny návrh v rozsahu, v akom bol tento doručený najvyššiemu správnomu súdu. Vo vzťahu k disciplinárnemu návrhu zástupca disciplinárneho navrhovateľa na otázky predsedu disciplinárneho senátu upresnil, že sa disciplinárne obvinenému vytýka porušenie príslušných ustanovení zákona č. 154/2001 Z. z. o prokurátoroch a právnych čakateľoch prokuratúry a nie „zákona č. 194/2001 Z. z. o prokurátoroch a právnych čakateľoch“, ako bolo 8 krát nesprávne uvedené v disciplinárnom návrhu, keďže zákon s takýmto číslom a ani názvom neexistuje. Zástupca disciplinárneho navrhovateľa ďalej spresnil, že disciplinárne obvinenému sa nevytýka porušenie nestrannosti a v disciplinárnom návrhu ide v tomto smere len o citáciu celého znenia § 26 ods. 1 písm. c) zákona č. 154/2001 Z. z. Vo vzťahu k proklamovanému porušeniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, zástupca disciplinárneho navrhovateľa na otázku predsedu disciplinárneho senátu uviedol, že uvedené nebolo konštatované Ústavným súdom Slovenskej republiky, ale jedná sa o záver špeciálneho prokurátora. Následne zástupca disciplinárneho navrhovateľa vymedzil obdobia, kedy malo pri skutkoch 1 a 2 dôjsť k prietahom.

14. Disciplinárne obvinený vo svojom vyjadrení ku skutkom 1 a 2 uviedol, že opatrenia špeciálneho prokurátora týkajúce sa lehôt na vybavenie NPO mu nikdy neboli v oficiálnej podobe riadne predložené. Keď však prišiel na ÚŠP, tak si dané opatrenie pozrel z dôvodu, že je povinnosťou prokurátora oboznámiť sa pri nastúpení na nové pracovisko s internými aktami. Preto v trestnej veci F. aj požiadal o predĺženie päťmesačnej lehoty. Disciplinárne obvinený vo svojej výpovedi ďalej namietal neúnosný počet vecí, ktorý mu bol pridelený na ÚŠP, ako aj ich zložitosť a rozsiahlosť spisov. Súčasne však uznal, že si

z formálneho hľadiska mal predĺžiť lehotu na vybavenie NPO, avšak vyjadril presvedčenie, že sa v tomto smere nejednalo o disciplinárne previnenie. Dodal, že nevidel dôvod, prečo by mu nemala byť lehota predĺžená, ak by o to požiadal, pričom poukázal na iných 12 vecí, ktoré v rozhodnej dobe tiež neboli na ÚŠP vybavené v päťmesačnej lehote. Namietal formuláciu disciplinárneho návrhu, ktorý mu vytýkal porušenie práva na prejednanie veci v primeranej lehote, keďže na ÚŠP bolo v tom čase viacero vecí aj v dlhšej lehote po predložení NPO, pri ktorých sa lehoty viackrát, dokonca aj 6 krát predlžovali. K trestnej veci M. ďalej uviedol, že ju s C.. A. opakovane preberali a hoci sa vyjadril v prospech jej vrátenia do prípravného konania, spracoval v nej čiastočne koncept obžaloby. Disciplinárne obvinený dodal, že v decembri 2021 mu bola väčšina vecí odňatá a zostali mu trestné veci F., M. a správa Moneyval, i keď musel čiastočne plniť aj ďalšie úlohy (správa pre OLAF). Žiadnym spôsobom mu však nebolo v tom čase zo strany nadriadených komunikované, že má prístup v akejkoľvek veci a nebolo v tomto smere ani prijaté žiadne opatrenie. Nadriadených pritom informoval a títo s jeho postupom súhlasili. Pri skutku 3 disciplinárne obvinený namietal, že keďže sa stotožnil s uznesením z 29.3.2021, proti ktorému nebola podaná sťažnosť, nebol povinný vypracovať žiadne rozhodnutie a preto na neho nemohla dopadať dvojmesačná lehota z bodu 3 Opatrenia špeciálneho prokurátora sp. zn. VII Spr 122/21/1000-37 z 11.10.2021. V opačnom prípade nechápe, prečo nebol disciplinárne stíhaný už predošlý dozorový prokurátor, keďže ani on v dvojmesačnej lehote od predloženia rozhodnutia s vyšetrovacím spisom žiadnym spôsobom nerozhodol. Zdôraznil, že záver o zákonnosti uznesenia z 29.3.2021 je jeho právnym názorom. V trestnej veci Stíhačky kontaktoval aj vyšetrovateľa PZ C.. W. a nechápe, prečo sa disciplinárny navrhovateľ domnieva, že vec nepreskúmal. Ku skutku 4 disciplinárne obvinený vypovedal, že v rámci správy Moneyval spracovával aj jej čiastkové úlohy v disciplinárnom návrhu neuvedené. Správa Moneyval mala byť odovzdaná 25.2.2022 a čiastkové úlohy 28.2.2022. Hľadiská spracoval 23.2.2022 a zaslal ich C.. G., ktorý bol už v tom čase zástupcom špeciálneho prokurátora. Tieto boli v takmer nezmenenej podobe (zmenené boli dva odseky a hlavička) zaslané generálnej prokuratúre ako súčasť spracováanej úlohy. Okrem problematiky trestu prepadnutia majetku bol predmetom správy Moneyval aj právny styk s cudzinou, vo vzťahu ku ktorému výstupy z informačného systému prokuratúry Patrícia (ďalej len „Patrícia“) získal vo februári 2022 na podklade špeciálnym prokurátorom odsúhlasenej žiadosti z 18.2.2022. Jednalo sa o 64 trestných vecí, z ktorých čerpal poznatky prostredníctvom Patrície. Keď sa však 24.2.2022 vrátil domov, musel ísť s veľkými bolesťami brucha na urgentný príjem, pričom následný deň bol hospitalizovaný s infarktom obličky. Podľa názoru disciplinárne obvineného, keby nebol hospitalizovaný, reálne by správu Moneyval vypracoval, pretože mal už k dispozícii všetky potrebné podklady. Aspoň čiastkové úlohy však zaslal prostredníctvom svojej priateľky C.. G. na dokončenie. Hospitalizáciu ráno 25.5.2022 preto považuje za objektívnu prekážku, ktorá zabránila v splnení predmetnej úlohy načas. Dodal, že päť krajských prokuratúr zaslalo správu Moneyval generálnej prokuratúre až 25.2.2022. Disciplinárne obvinený záverom uviedol, že po ňom spracovával správu Moneyval C.. G., ktorý musel požiadať generálnu prokuratúru o odklad. Nevedel však, či zo strany generálnej prokuratúry bolo kvôli tomu ÚŠP niečo vyčítané, avšak vyjadril názor, že nevypracovanie správy Moneyval v stanovenej lehote nemôže zakladať disciplinárnu zodpovednosť. Disciplinárne obvinený poukázal aj na to, že od 1.12.2021 až do 25.2.2022 bol v práci miesto 61 dní len 37 dní, najmä kvôli čerpaniu dovolenky. Záverom vyjadril presvedčenie, že podanie disciplinárneho návrhu by malo byť prostriedkom ultima ratio a disciplinárny navrhovateľ mal jeho pochybenie riešiť pohovorom, najmä keď pri závažnejších pochybeniach prokurátorov ÚŠP disciplinárne návrhy nepodal.

Svedecké výpovede

15. Svedok C.. O. A., D.. vypovedal, že v čase, kedy došlo ku skutkom kladúcim sa disciplinárne obvinenému za vinu, bol riaditeľom odboru ekonomickej kriminality ÚŠP a jeho bezprostredným nadriadeným. Po nástupe disciplinárne obvineného na ÚŠP bolo tomuto pridelených asi 30 spisov vrátane postupne troch NPO, medzi ktorými boli aj trestné veci F. K. M.. S disciplinárne obvineným mal priateľský, kolegiálny vzťah a stretávali sa aj v súkromí. Keď sa disciplinárne obvinený rozhodol odísť na Európsku prokuratúru, predpokladal jeho úspech vo výberovom konaní a preto mu v decembri 2021 výraznú časť spisov odobral a tieto dal zväčša novej dozorovej prokurátorke G.. M. R.. Disciplinárne obvinenému boli ponechané len trestné veci F. a M. a správa Moneyval. O stave vybavovania daných trestných vecí sa viackrát neformálne informoval u disciplinárne obvineného, ale písomne mu žiadne pokyny nedal. Rovnako osobitne pri týchto trestných veciach nekontroloval, či došlo k uplynutiu päťmesačnej lehoty na vybavenie NPO, resp. predĺženiu tejto lehoty, pretože to nebolo v jeho moci, pričom nemal v tomto smere ani prístup k príslušným spisom v Patrícii, hoci ako nadriadený prokurátor bol k tomu oprávnený. Vo vzťahu k informovaniu disciplinárne obvineného o opatreniach

špeciálneho prokurátora týkajúcich sa lehôt na vybavovanie vecí vrátane NPO uviedol, že tieto sú zasielané prokurátorom ÚŠP emailom, pričom podrobnosti zabezpečuje kancelária ÚŠP. Celkovo sú ale vo všeobecnosti na ÚŠP cca tri jednostranové opatrenia, takže nie je problém sa s nimi oboznámiť aj zo strany nových kolegov. Pri disciplinárne obvinenom jednoznačne mal pocit, že sú mu tieto opatrenia známe, nakoniec v trestnej veci F. požiadal o predĺženie lehoty na vybavenie NPO. Disciplinárne obvinený však napriek tomu do svojej práceneschopnosti v trestných veciach F. a M. obžaloby a ani iné vybavenia nespracoval. Podľa svedka si pritom trestnú vec F. ani poriadne nenaštudoval, pretože by si musel všimnúť znalecky určenú nižšiu škodu, ktorá by bez stanovenia výnimky vylučovala príslušnosť ÚŠP. Nová dozorová prokurátorka si pritom túto skutočnosť všimla hneď a upozornila na ňu. V trestnej veci M. síce disciplinárne obvinený spracoval „nástrel obžaloby“ a tento niekedy v marci 2022 elektronicky poslal novej dozorovej prokurátorke, ktorá ho však vyhodnotila ako svojim spôsobom nepoužiteľný kompilát. Svedok vyzýval disciplinárne obvineného, aby pri vybavovaní zostávajúcich vecí využil aj pomoc asistentov prokurátora a pri správe Moneyval kolegu C.. C., k čomu však tento nepristúpil. Rovnako nespracoval načas ani správu Moneyval, ktorú za neho dokončil C.. G..

16. Svedok C.. M. G. vo svojej výpovedi uviedol, že na ÚŠP nastúpil spoločne s disciplinárne obvineným a následne 15.2.2022 bol poverený výkonom funkcie zástupcu špeciálneho prokurátora. Dňa 25.2.2022 po oznámení práceneschopnosti disciplinárne obvineného zistil, že tento nespracoval a nezaslal na generálnu prokuratúru správu Moneyval. Najprv na generálnej prokuratúre zabezpečil predĺženie lehoty na zaslanie danej správy a potom ju začal sám spracovávať, pretože považoval za neférové, aby tým poveril niektorého z už aj tak zaťažovaných kolegov alebo asistentov prokurátora. Zistil, že disciplinárne obvinený spracoval len časti A a B ale rozhodujúcu časť C nie. Zabezpečil si preto potrebné výstupy z Patrície a fyzicky aj príslušné spisy, ktorých bolo niekoľko desiatok. Len z Patrície sa totiž daná časť správy nedala spracovať, pretože nie všetky potrebné údaje do nej boli vždy uložené a tak bolo potrebné fyzicky prejsť všetky často veľmi rozsiahle spisy, či v nich nie sú obsiahnuté rozhodnutia o zaistení majetku. Tejto úlohy sa svedok venoval od 28.2.2022 do 4.3.2022, vždy v poobedňajších hodinách po vybavení svojej agendy, cca 7 hodín denne, dokopy asi 40 hodín a to na úkor svojho súkromia s tým, že domov do Bratislavy chodil z Pezinka úplne vyčerpaný posledným vlakom. Disciplinárne obvineným spracovanú časť opísal svedok ako „odfláknutú“ a pozmenil ju len minimálne, nechal pri nej meno disciplinárne obvineného, aby sa za ňu nemusel hanbiť. Podľa svedka však disciplinárne obvinený v žiadnom prípade nemohol za jeden deň spracovať zostávajúcu časť správy Moneyval. Za oneskorené zaslanie predmetnej správy neboli následne voči ÚŠP zo strany generálnej prokuratúry vyhovené žiadne konzekvencie.

17. Svedok G.. C.. G. W. ako vyšetrovateľ Policajného zboru, ktorý vydal uznesenie z 29.3.2021 týkajúce sa skutku 3, vypovedal, že disciplinárne obvinený s ním telefonoval a uviedol, že dané rozhodnutie považuje za zákonné s tým, že súvisiaci vyšetrovací spis si následne ponechá pre prípad podania sťažnosti, ktorá však podaná nebola.

18. Svedkyňa G.. C.. A. Š. ako vyšetrovateľka Policajného zboru, ktorá vyšetrovala trestnú vec M., uviedla, že s ňou disciplinárne obvinený danú vec viackrát konzultoval vrátane spôsobenej škody a právnej kvalifikácie.

Listinné dôkazy

19. Disciplinárny senát vykonal prečítaním, resp. prečítaním ich podstatného obsahu, na ústnom pojednávaní nasledujúce listiny ako dôkazy v súlade s ustanovením § 253 ods. 2 v spojení s § 269 Trestného poriadku (§ 4 disciplinárneho súdneho poriadku) a s poukazom na § 29 ods. 4 a 5 disciplinárneho súdneho poriadku:

zo spisu sp.zn. VII/2 Gv 3/22/1000 (trestná vec F.):

- NPO z 4.3.2021 doručené ÚŠP 5.3.2021,

- pridelenie trestných vecí špeciálnym prokurátorom C.. R.i z 10.6.2021,

- žiadosť C.. R. z 5.8.2021 o predĺženie lehoty na vybavenie NPO so súhlasom C.. A., D.. a špeciálneho prokurátora v zastúpení,

-. Ú. Q. F. E. F. H. F. K. M. H. C.. A., D.,

zo spisu sp. zn. VII/1 Gv 33/20/1000 (trestná vec M.):

- NPO z 11.6.2021 doručená ÚŠP 14.6.2021,

- úradný záznam týkajúci sa trestných vecí F. a M. vypracovaný C.. A., D.,

- úradný záznam z 8.3.2022 vypracovaný C.. C.,
- úradný záznam z 10.3.2022 vypracovaný G.. R.
- žiadosť G.. R. o predĺženie lehoty na rozhodnutie z 7.3.2022 so súhlasom C.. A., D.. a špeciálneho prokurátora v zastúpení,
- zo spisu sp. zn. VII/1 Gn 34/20/1000 (trestná vec Stíhačky):
- prípis policajného orgánu z 29.3.2021, doručený ÚŠP toho istého dňa spolu s uznesením z 29.3.2021,
- pridelenie trestných vecí špeciálnym prokurátorom C.. R. z 10.6.2021,
- pridelenie trestných vecí špeciálnym prokurátorom G.. R. z 6.12.2021,
- uznesenie ÚŠP vydané G.. R. 18.1.2022 o zrušení uznesenia z 29.3.2021,
- pokyn ÚŠP G.. R. z 18.1.2022,
- uznesenie vyšetrovateľa Policajného zboru z 20.4.2022 o odmietnutí trestného oznámenia doručený ÚŠP 22.4.2022,
- zo spisu sp. zn. VII Spr 169/21/1000 (správa Moneyval):
- opatrenie generálneho prokurátora Slovenskej republiky sp. zn. V/2 Spr 125/20/1000-53 z 29.6.2021,
- list č. VII Spr 169/21/1000-25 obsahujúci usmernenie z 20.1.2022 o povinnosti zaslať správu generálnej prokuratúry do 25.2.2022,
- email od C.. R. C.. G. z 2.3.2022,
- predloženie vyhodnotenia ÚŠP generálnej prokuratúry sp. zn. VII/Spr 169/21/1000-27 z 28.2.2022,
- email C.. G. z 4.3.2022 o zaslaní štatistických údajov týkajúcich sa úlohy č. 3,
- list ÚŠP č. VII Spr 169/21/1000-45 z 4.3.2022 o zaslaní štatistiky vo veci Moneyval za ÚŠP,
- zo spisu sp. zn. VII Spr 122/21/1000 (opatrenia a príkazy špeciálneho prokurátora):
- opatrenie č. I. 2 z 18.3.2021,
- opatrenie č. I. 5 z 10.5.2021 s potvrdeniami o prevzatí prokurátormi ÚŠP č.I. 6, a o zaslaní prokurátorom ÚŠP elektronicky č. I. 7,
- opatrenie č. I. 37 z 11.10.2021 s potvrdením o zaslaní prokurátorom ÚŠP elektronicky č. I. 40 a potvrdeniami o prevzatí prokurátormi ÚŠP č. I. 38,
- z osobného spisu disciplinárne obvineného,
- hodnotenie prokurátora z 22.7.2019,
- hodnotenie prokurátora z 15.3.2021,
- hodnotenie prokurátora z 26.10.2022,
- správa generálnej prokuratúry z 31.10.2022,
- zo spisu sp. zn. 32D/6/2022:
- prepúšťacia správa C.. R. z 25.2.2022,
- ošetrovateľská prepúšťacia správa C.. R. z 7.3.2022,
- prepúšťacia správa C.. R. z 18.3.2022,
- ambulantná správa z 18.3.2022,
- ambulantná správa z 25.3.2022,
- lekárske správy z 13.4.2022,
- pozvánka na hospitalizáciu na 13.5.2022,
- správa generálnej prokuratúry z 29.11.2023,
- správa ÚŠP z 7.12.2023,
- vyjadrenie disciplinárne obvineného z 21.1.2024,
- listiny doložené účastníkmi konania na ústnom pojednávaní konanom 24.1.2024:
- screenshoty sms komunikácie medzi C.. R. K. C.. G.,
- screenshoty sms komunikácie medzi C.. R. K. C.. A.,
- výstupy z Patrície na účel správy Moneyval,
- emailová komunikácia medzi C.. R. K. C.. G.,
- udelenie súhlasu na prístup do Patrície od špeciálneho prokurátora z 18.2.2022,
- koncept obžaloby v trestnej veci M.,
- potvrdenia o zaslaní správ Moneyval krajskými prokuratúrami.

Záverečné reči a posledné slovo

20. Zástupca disciplinárneho navrhovateľa v záverečnej reči spresnil skutky 1, 2 a 4, pričom ustúpil od záveru, že sa disciplinárne obvinený pri skutkoch 1 a 2 dopustil aj porušenia práva na pojednanie vecí v primeranej lehote. Vo vzťahu k dôvodom pri skutkoch 1, 2 a 4 poukázal na tie, ktoré už boli obsiahnuté v disciplinárnom návrhu. Uviedol, že po nástupe disciplinárne obvineného na ÚŠP mu bolo pridelených 32 spisov z toho tri NPO. Poukázal na to, že disciplinárne obvinený priznal, že si mal predĺžiť lehotu na

vybavenie NPO v trestných veciach F. K. M.. Z výpovede svedka C.. A., D.. vyplynulo, že kvôli odchodu disciplinárne obvineného na Európsku prokuratúru boli tomuto odňaté spisy okrem trestných vecí F., M. a správy Moneyval. Svedok pravidelne urgoval vybavenie predmetných NPO a disciplinárne obvinený ho ubezpečoval, že NPO budú vybavené. Pri trestnej veci M. si pritom disciplinárne obvinený vôbec nevšimol, že už v čase NPO nebola vzhľadom na výšku škody daná príslušnosť ÚŠP. Zo skutočnosti, že v trestnej veci F. si dal disciplinárne obvinený predĺžiť lehotu na vybavenie NPO, je zrejme, že tomuto bola daná povinnosť známa. Vo vzťahu ku skutku 3 zástupca disciplinárneho navrhovateľa ustúpil od disciplinárneho návrhu. Pri skutku 4 zástupca disciplinárneho navrhovateľa skonštatoval, že základné východiská pre spracovanie správy Moneyval boli na ÚŠP doručené v decembri 2021 a správa mala byť odovzdaná 25.2.2022. Celkovo bolo 64 trestných vecí, z ktorých sa pre správu čerpali poznatky. Podľa svedka C.. G. disciplinárne obvinený, s ktorým komunikoval po jeho hospitalizácii, o časti C správy Moneyval zrejme ani nevedel. Následne tento svedok spracoval správu Moneyval a venoval jej odhadom 40 hodín. Záverom zástupca disciplinárneho navrhovateľa navrhol uznať disciplinárne obvineného vinným zo skutkov 1, 2 a 4, ktorými sa mal dopustiť disciplinárneho previnenia podľa § 188 ods. 1 písm. a) zákona č. 154/2001 Z. z., za čo mu navrhol uložiť disciplinárne opatrenie - zníženie základného platu o 15% na tri mesiace.

21. Disciplinárne obvinený v záverečnej reči zhodne so svojimi skoršími vyjadreniami poprel, že by sa mal vo vzťahu ku skutkom 1 a 2 dopustiť disciplinárneho previnenia. Trestným veciam F. K. M. sa venoval a len zabudol požiadať o predĺženie lehôt na vybavenie NPO. Jednalo sa však len o porušenie opatrenia špeciálneho prokurátora a preto toto porušenie nemôže zakladať disciplinárnu zodpovednosť. Príslušné opatrenia mu pritom ani neboli oproti jeho podpisu riadne doručené. Pri skutku 4 disciplinárne obvinený namietal, že 25.2.2022 už bol práceneschopný a preto nemohol správu Moneyval dokončiť a odovzdať. Správu by pritom stihol dokončiť, pretože sa v plnom rozsahu dali použiť údaje získané len z Patricie. Väčšina krajských prokuratúr pritom správy Moneyval odoslala tiež až 25.2.2022. Disciplinárne obvinený vyjadril názor, že nemohol samotným oneskorením pri vypracovaní správy prekročiť hranice disciplinárnej zodpovednosti. Zároveň namietol, že disciplinárny navrhovateľ pochybenia iných prokurátorov ÚŠP disciplinárne nestíha a on je trestaný za to, že odišiel na Európsku prokuratúru. Disciplinárny navrhovateľ pritom ku skutkom 1 a 2 pridal všetko, čo našiel, teda aj skutky 3 a 4. V rámci posledného slova disciplinárne obvinený navrhol disciplinárnemu senátu rozhodnúť o jeho oslobodení spod disciplinárneho návrhu.

V.

Skutkové a právne zistenia

Včasnosť disciplinárneho návrhu

22. Vo vzťahu k dodržaniu lehoty na podanie disciplinárneho návrhu (§ 14 disciplinárneho súdneho poriadku) dospel disciplinárny senát k záveru, že tento bol dňa 25.3.2022 podaný včas tak vo vzťahu k jednoročnej subjektívnej ako i trojročnej objektívnej lehote, čo logicky vyplýva z toho, že v čase podania disciplinárneho návrhu od momentu dokonania skutkov neuplynula ani jedna z predmetných lehôt. K dokonaniu skutkov 1, 2 a 4 došlo 24.2.2022 a k dokonaniu skutku 3 najneskôr 6.12.2021.

Preukázanie a právne posúdenie skutkov 1 a 2

23. Disciplinárny senát na podklade vykonaného dokazovania dospel k záveru, že disciplinárne obvinený sa dopustil skutkov 1 a 2 v rozsahu opísanom v skutkovej vete, ktorý možno zjednodušene zhrnúť nasledovne:

24. Disciplinárne obvinený vo vzťahu ku skutku 1 v trestnej veci F. do 5.1.2022, dokedy mu bola predĺžená lehota, nepodal obžalobu a ani nerozhodol iným postupom podľa Trestného poriadku a ani opätovne nepožiadaval o predĺženie lehoty na podanie obžaloby v zmysle Opatrenia špeciálneho prokurátora sp. zn. VII Spr 122/21/1000-37 z 11.10.2021, pričom týmto konaním spôsobil prieťahy od 6.1.2022 až do 24.2.2022, pričom nasledujúceho dňa 25.2.2022 sa stal práceneschopným a vec mu bola následne odňatá.

25. Disciplinárne obvinený vo vzťahu ku skutku 2 v trestnej veci M. do 14.11.2022, teda do piatich mesiacov od predloženia NPO s vyšetrovacím spisom, nepodal obžalobu a ani nerozhodol iným

postupom podľa Trestného poriadku a ani nepožiadal o predĺženie lehoty určenej na podanie obžaloby v zmysle Opatrenia špeciálneho prokurátora sp. zn. VII Spr 122/21/1000-37 zo dňa 11.10.2021, pričom týmto konaním spôsobil prietahy od 15.11.2021 až do 24.2.2022, pričom nasledujúceho dňa 25.2.2022 sa stal práceneschopným a vec mu bola následne odňatá.

26. Vo vzťahu k vyššie uvedenému skutkovému stavu následne disciplinárny senát vyhodnocoval, či sa disciplinárne obvinený skutkami 1 a 2 dopustil disciplinárneho previnenia v zmysle § 188 zákona č. 154/2001 Z. z.

27. Pri skutkoch 1 a 2 disciplinárny senát upozorňuje, že Trestný poriadok normatívne neupravuje lehotu, v rámci ktorej má prokurátor po doručení NPO a vyšetrovacieho spisu rozhodnúť, či podá obžalobu alebo bude postupovať iným postupom upraveným v Trestnom poriadku.

28. Lehota na vybavenie NPO je vo vzťahu k ÚŠP určená (len) opatrením špeciálneho prokurátora ako príkazom špeciálneho prokurátora sui generis, ktorý je záväzný pre prokurátorov ÚŠP v zmysle druhej vety § 55e ods. 1 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre (ďalej len „zákon č. 153/2001 Z. z.“).

29. Na rozdiel od zákona, ku ktorému sa viaže zákonná domnienka znalosti (§ 15 zákona č. 400/2015 Z. z. o tvorbe právnych predpisov a o Zbierke zákonov Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v zmysle), pri príkaze špeciálneho prokurátora takáto domnienka nie je normatívne ustanovená ani v zákonnej ani internej podobe. Tomu nakoniec svedčí aj vymedzenie povinnosti prokurátora plniť úlohy a pokyny uložené nadriadeným prokurátorom za podmienky, ak bol s nimi riadne oboznámený v zmysle § 26 ods. 1 písm. a) zákona č. 154/2001 Z. z.

30. Na podklade uvedeného preto disciplinárny senát najprv skúmal, či bol disciplinárne obvinený s Opatrením špeciálneho prokurátora sp. zn. VII Spr 122/21/1000-37 z 11.10.2021 (upravujúcim v bode 2 podanie obžaloby v neväzobných veciach) riadne oboznámený.

31. Čo sa myslí pod „riadnym oboznámením“ zákon č. 154/2001 Z. z. a ani iný osobitný predpis neupravuje.

32. V praxi orgánov prokuratúry sa oboznamovanie s príkazmi nadriadených prokurátorov uskutočňuje viacerými spôsobmi, napr. podpisovaním „obežníku“ informujúceho o vydaní príkazu, elektronickým zaslaním príkazu alebo elektronickou správou informujúcou o vydaní príkazu poukazujúcou na jeho znenie zverejnené na webe alebo intranete.

33. Vzhľadom na absenciu legálnej definície „riadneho oboznámenia“ ako aj rozdielnu prax orgánov prokuratúry v tomto smere, preto disciplinárny senát následne dospel k záveru, že pod riadnym oboznámením je v danom prípade potrebné rozumieť to, či bolo znenie opatrenia sp. zn. VII Spr 122/21/1000-37 z 11.10.2021 disciplinárne obvinenému známe.

34. Hoci z vykonaného dokazovania vyplynulo, že disciplinárne obvinený nemá pripojený podpis na č. I. 40 spisu sp. zn. VII Spr 122/21/1000, na ktorom prokurátori ÚŠP potvrdzovali oboznámenie sa s Opatrením špeciálneho prokurátora sp. zn. VII Spr 122/21/1000-37 z 11.10.2021, na č. I. 38 daného spisu je potvrdenie o tom, že predmetné opatrenie prokurátorom ÚŠP zaslané elektronicky (e-mailom), čo potvrdzuje aj rukou písaná poznámka na č. I. 40 tohto spisu.

35. Zároveň znalosť päťmesačnej lehoty na vybavenie NPO zo strany disciplinárne obvineného jednoznačne vyplývala aj z jeho žiadosti z 5.8.2021 o predĺženie tejto lehoty v trestnej veci F.. I keď táto lehota bola v čase podania danej žiadosti upravená v Opatrení špeciálneho prokurátora sp. zn. VII Spr 122/21/1000-5 z 10.5.2021, v rovnakom rozsahu bola následne obsiahnutá aj v Opatrení špeciálneho prokurátora sp. zn. VII Spr 122/21/1000-37 z 11.10.2021.

36. Samotný disciplinárne obvinený znalosť tejto lehoty vo svojej výpovedi nepopieral a namietal (len) to, že s Opatrením špeciálneho prokurátora sp. zn. VII Spr 122/21/1000-37 z 11.10.2021 nebol riadne oboznámený v tom smere, že formálne túto skutočnosť nepotvrdil na príslušnom „obežníku“, t. j. č. I. 40 spisu sp. zn. VII Spr 122/21/1000.

37. Disciplinárny senát preto uzavrel, že povinnosť vybaviť NPO v trestných veciach F. K. M. v päťmesačnej lehote od doručenia NPO a vyšetrovacieho spisu ÚŠP bola disciplinárne obvinenému známa.

38. Disciplinárne obvinený následne tým, že v predmetnej päťmesačnej lehote danej bodom 2 Opatrenia špeciálneho prokurátora sp. zn. VII Spr 122/21/1000-37 z 11.10.2021 nevybavil NPO ani podaním obžaloby, ani iným zákonným spôsobom, resp. nepožiadal o predĺženie lehoty v zmysle bodu 5 daného opatrenia, toto opatrenie porušil, teda v zmysle § 26 ods. 1 písm. a) zákona č. 154/2001 Z. z. nesplnil úlohu uloženú mu nadriadeným prokurátorom, s ktorou bol riadne oboznámený.

39. Keďže aj na vybavovanie NPO ako služobnej povinnosti prokurátora sa vzťahuje zákonný príkaz konať svedomite a bez prietáhov, porušil disciplinárne obvinený aj povinnosť prokurátora podľa § 26 ods. 1 písm. c) zákona č. 154/2001 Z. z., do ktorej je tento imperatív premietnutý. Svedomité konanie totiž predstavuje abstraktnú povinnosť prokurátora konať v súlade so všeobecne záväznými ako i príslušnými internými predpismi, pričom porušenie týchto predpisov má vo všeobecnosti povahu konania nesvedomitého. Pokiaľ ide o prietahy, tie disciplinárny senát identifikoval časovým rozpätím od márneho uplynutia päťmesačnej lehoty na vybavenie NPO až po 24.2.2022. Prietah je totiž potrebné považovať za následok skutočnosti, že určitý úkon nebol prokurátorom vykonaný v zákonom alebo príkazom stanovenej lehote. K ukončeniu prietáhov došlo z dôvodu objektívnej nemožnosti disciplinárne obvineného konať, a to v dôsledku jeho práceneschopnosti, resp. hospitalizácie dňa 25.2.2022.

40. Obranu disciplinárne obvineného, spočívajúcu v jeho neprimeranom zaťažení agendou v takom rozsahu, ktorý mu znemožnil objektívne vybaviť NPO v trestných veciach F. K. M. v päťmesačnej lehote v zmysle Opatrenia špeciálneho prokurátora sp. zn. VII Spr 122/21/1000-37 z 11.10.2021, disciplinárny senát neuznal ako právne relevantnú. Pokiaľ totiž rozsah agendy bránil disciplinárne obvinenému predmetnú päťmesačnú agendu dodržať, mal požiadať v zmysle bodu 5 daného opatrenia o predĺženie tejto lehoty, čo však disciplinárne obvinený neučinil. Až keby disciplinárne obvinený formálne o predĺženie lehoty požiadal a táto by mu predĺžená nebola, musel by sa disciplinárny senát zaoberať tým, či objektívne a spravodlivo bolo možné vzhľadom na zaťaženosť od disciplinárne obvineného požadovať splnenie päťmesačnej lehoty na vybavenie NPO.

41. Porušením povinností prokurátora vo vyššie uvedenom rozsahu sa preto disciplinárne obvinený skutkami 1 a 2 dopustil disciplinárneho previnenia podľa § 188 ods. 1 písm. a) zákona č. 154/2001 Z. z.

42. Pokiaľ disciplinárne obvinený namietal, že podanie disciplinárneho návrhu bolo pomstou za to, že z ÚŠP odišiel na Európsku prokuratúru, ako i s tým spojenú zaujatosť prokurátorov ÚŠP vypočítaných ako svedkov, resp. nerovnaký prístup disciplinárneho navrhovateľa k pochybeniam iných prokurátorov ÚŠP, tak disciplinárny senát uvádza, že tieto skutočnosti (i keby sa tak nezávislému recipientovi mohli javiť) neboli spôsobilé samy osebe vyvinieť disciplinárne obvineného spod disciplinárnej zodpovednosti.

43. Keďže podstatou rozhodovania disciplinárneho senátu pri skutkoch 1 a 2 bolo posudzovanie otázky porušenia Opatrenia špeciálneho prokurátora sp. zn. VII Spr 122/21/1000-37 z 11.10.2021 zo strany disciplinárne obvineného, potom je namieste sa bližšie vyjadriť aj k ďalším skutočnostiam týkajúcim sa tohto opatrenia najmä vo vzťahu k jeho povahe a zrozumiteľnosti. Už samotný názov tohto riadiaceho aktu totiž môže vzbudzovať pochybnosti, keďže zákon explicitne oprávňuje špeciálneho prokurátora vydávať príkazy a pokyny. Hoci zákon priamo nedefinuje rozdiel medzi príkazom a pokynom, ten fakticky (aj vzhľadom na obdobnú právomoc generálneho prokurátora podľa § 10 ods. 2 zákona č. 153/2001 Z. z.) spočíva v tom, že príkazy majú normatívnu, zatiaľ čo pokyny individuálnu povahu, čomu nakoniec zodpovedá aj právo a povinnosť podriadeného prokurátora splnenie pokynu odmietnuť [§ 4 ods. 4, 5 a 7 zákona č. 153/2001 Z. z., resp. vety za bodkočiarkou v § 26 ods. 1 písm. a) zákona č. 154/2001 Z. z.]. Ak mal preto špeciálny prokurátor vôľu záväzným spôsobom upraviť pre prokurátorov ÚŠP lehoty na vydávanie rozhodnutí a vykonávanie úkonov, bolo namieste, aby tento svoj riadiaci akt pomenoval v súlade so zákonom ako príkaz alebo aspoň v jeho uvádzacej vete poukázal na § 55e ods. 1 zákona č. 153/2001 Z. z. oprávňujúci ho takýto príkaz vydať. V opačnom prípade totiž nie je bez ďalšieho zrejmé, akú povahu a záväznosť určitý riadiaci akt (opatrenie) má. Samotná skutočnosť, že vydávanie podobných opatrení ako riadiacich aktov predstavuje u (časti) orgánov prokuratúry „úzus“, neznamená, že ide o akceptovateľnú prax. Prokuratúra ako univerzálny orgán ochrany zákonnosti, kontrolujúca v rámci svojej pôsobnosti širokú sféru právnych vzťahov, nemôže sama fungovať na poli „obyčajového

práva“. Okrem uvedeného je potrebné sa kriticky vyjadriť aj k samotnej formulácii relevantného bodu 2 Opatrenia špeciálneho prokurátora sp. zn. VII Spr 122/21/1000-37 z 11.10.2021, podľa ktorého „Prokurátori podajú obžalobu: - v neväzobných veciach do piatich mesiacov od doručenia vyšetrovacieho spisu s návrhom na podanie obžaloby, - vo väzobných veciach bez zbytočného odkladu.“ Uvedená formulácia sa musí javiť ako máätúca, pretože v prípade doručenia NPO predpokladá jediný spôsob vybavenia veci a to podanie obžaloby. Následne nie je preto zrejmé, v akej lehote má byť NPO vybavené iným spôsobom podľa Trestného poriadku, t. j. či v päťmesačnej lehote podľa bodu 2 daného opatrenia per analogiam (ako dané ustanovenie posúdil disciplinárny senát) alebo v dvojmesačnej lehote podľa bodu 3 opatrenia upravujúceho vydanie medzitýmneho alebo procesného rozhodnutia v neväzobných veciach, resp. bezodkladne vo väzobných veciach, ako to uviedol na ústnom pojednávaní zástupca disciplinárneho navrhovateľa. Aplikácia dvojmesačnej lehoty v zmysle bodu 3 sa pritom musí javiť ako neudržateľná. Štúdium vyšetrovacieho spisu predstavuje totiž určitý proces, až výsledkom ktorého je záver prokurátora o spôsobe vybavenia NPO, pričom názor zástupcu disciplinárneho navrhovateľa by túto postupnosť fakticky otočil. Zároveň by potom mimo akejkoľvek lehoty zostalo vrátenie veci policajtom na doplnenie vyšetrovania podľa § 230 ods. 2 písm. c) Trestného poriadku, o ktorom prokurátor formálne uznesením nerozhoduje, ale vybavuje ho neformálnym opatrením (pokynom) v zmysle § 230 ods. 2, § 10 ods. 18 Trestného poriadku. V tejto súvislosti je však potrebné súčasne akcentovať, že uvedené nejasnosti podľa názoru disciplinárneho senátu neboli spôsobilé vyňať disciplinárne obvineného spod disciplinárnej zodpovednosti.

44. Z vykonaného dokazovania zároveň vyplynula aj absencia relevantnej kontroly dodržiavania Opatrenia špeciálneho prokurátora sp. zn. VII Spr 122/21/1000-37 z 11.10.2021, resp. skorších opatrení upravujúcich rovnaké skutočnosti. Zo strany vedúcich prokurátorov jednak nebolo riadne kontrolované, či v trestných veciach F. K. M. uplynula päťmesačná lehota na vybavenie NPO, resp. predĺženie tejto lehoty. Komunikácia s disciplinárne obvineným bola len neformálna bez hlbšej kontroly a stanovovania presných termínov a to aj v čase, keď vedúcim prokurátorom muselo byť zrejmé, že v predmetných trestných veciach došlo k márnemu uplynutiu päťmesačnej lehoty a dochádza k prieťahom. Dĺžka prieťahov v trestných veciach F. K. M., majúca za následok predĺženie celého trestného konania, bola preto sčasti spôsobená aj nedostatočným plnením si riadiacich a kontrolných povinností zo strany príslušných vedúcich prokurátorov ÚŠP. Ani tento záver disciplinárneho senátu však nebol spôsobilý zbaviť disciplinárne obvineného jeho disciplinárnej zodpovednosti.

Rozhodovanie o skutku 3

45. Zástupca disciplinárneho navrhovateľa v záverečnej reči s odkazom na výsledky vykonaného dokazovania vo vzťahu ku skutku 3 upustil, s odkazom na § 239 ods. 2 Trestného poriadku, od disciplinárneho návrhu.

46. Vzhľadom na uvedené bolo potrebné skúmať, či sa inštitút (ustúpenie od obžaloby) má v danej veci pripustiť analogicky, pričom väčšina disciplinárneho senátu dospela k záveru, že tomu tak nie je. Tento záver vychádza z nasledovných premís :

47. Na disciplinárne konanie sa podľa § 4 disciplinárneho súdneho poriadku uplatňujú subsidiárne len vybrané ustanovenia Trestného poriadku, pričom všeobecné ustanovenia súdneho konania - medzi ktoré je zo systematického hľadiska zaradené aj ustanovenie § 239 Trestného poriadku - do tejto kategórie nespádajú. Uvedená okolnosť potom formálne vylučuje subsidiárnu aplikáciu ustúpenia od obžaloby na disciplinárne konanie.

48. Ďalej je relevantné to, že analógiou sa primárne majú (a aj to len v obmedzenom rozsahu a za splnenia konkrétnych podmienok) riešiť situácie, kedy sa pri aplikácii relevantnej právnej úpravy (v súdnej veci ide o disciplinárny súdny poriadok) vytvorí stav právneho, resp. aplikačného vákuua. Takéto vákuum však v tejto veci nevzniklo. Z ustanovenia § 20 disciplinárneho súdneho poriadku (späťvzatie disciplinárneho návrhu) totiž jednoznačne vyplýva, že ide o ustanovenie, ktoré dispozíciu podaným disciplinárnym návrhom rieši komplexne - od podania návrhu až do času, kým sa disciplinárny senát odoberie na záverečnú poradu. Na strane druhej, Trestný poriadok v tomto kontexte upravuje dva samostatné inštitúty, a to a) späťvzatie obžaloby - (§ 239 ods. 1 Trestného poriadku) - realizované do začatia hlavného pojednávania, ktorého dôsledkom je vrátenie veci do prípravného konania resp. začatia verejného zasadania nariadeného za účelom rozhodovania o návrhu na dohodu o vine a treste a b) ustúpenie od obžaloby (§ 239 ods. 2 Trestného poriadku) - kedykoľvek na hlavnom pojednávaní s

tým, že v prípade využitia tohto inštitútu súd obžalovaného spod obžaloby oslobodí. Z vecného hľadiska je potom zrejmé, že kým v Trestnom poriadku sú v rámci dispozície s konaním dva inštitúty, tieto sa v disciplinárnom konaní „zlúčili“ do jedného inštitútu a to späťvzatia podľa § 20 disciplinárneho súdneho poriadku. Pochopiteľným dôvodom je aj samotná skutočnosť, že disciplinárnemu konaniu žiadne „prípravné“ konanie nepredchádza.

49. Nemenej dôležité je poukázať aj na materiálne rozdiely v právnej úprave dispozície s obžalobou, resp. návrhom na dohodu o vine a treste podľa Trestného poriadku a disciplinárnym návrhom podľa disciplinárneho súdneho poriadku. Kým podľa ustanovení Trestného poriadku, prokurátor nemusí vo vzťahu k súdu odôvodňovať tak späťvzatie, ako ani ustúpenie od obžaloby, z ustanovenia § 20 ods. 2 disciplinárneho súdneho poriadku vyplýva, že úkon späťvzatia musí disciplinárny navrhovateľ vecne odôvodniť. Je následne na disciplinárnom súde, či prezentované vecné odôvodnenie navrhovateľa akceptuje alebo nie.

50. Pri posudzovaní podstaty uplatneného procesného úkonu zo strany zástupcu disciplinárneho navrhovateľa nebolo možné neprihliadať aj na dôvodovú správu k disciplinárnemu súdnemu poriadku, z ktorej bez akýchkoľvek pochybností vyplýva zámer normotvorcu smerujúci k tomu, že v prípade disciplinárneho konania, ustúpenie od disciplinárneho návrhu (aplikáciou § 239 TP) možné nie je a že ekvivalentom tohto inštitútu v disciplinárnom súdnom konaní je práve späťvzatie podľa § 20 DSP (dôvodová správa disciplinárneho súdneho poriadku k § 20: „Právo navrhovateľa na späťvzatie disciplinárneho návrhu je najčastejšie koncipované v legislatívnej úprave civilných sporových konaní, v trestnom konaní sa nazýva ustúpením od obžaloby.“). Z uvedeného je zrejmé, že ekvivalentným inštitútom ustúpenia od obžaloby podľa Trestného poriadku je v disciplinárnom súdnom poriadku práve späťvzatie disciplinárneho návrhu.

51. Ďalej prijatému záveru väčšiny senátu svedčí aj skutočnosť, že ak by sa v disciplinárnom konaní mala pripustiť aplikácia „ustúpenia“ od disciplinárneho návrhu (podľa § 239 ods. 2 Trestného poriadku), absentoval by následne v disciplinárnom súdnom poriadku zákonný podklad pre oslobodenie disciplinárneho navrhovateľa spod disciplinárneho návrhu. Podľa ustanovenia § 285 písm. g) Trestného poriadku súd oslobodí obžalovaného spod obžaloby, ak „prokurátor na hlavnom pojednávaní ustúpil od obžaloby...“, avšak ustanovenie § 34 ods. 2 disciplinárneho súdneho poriadku žiadny takýto zákonný dôvod pre oslobodenie disciplinárne obvineného nepozná, čo len potvrdzuje právny názor uvedený vyššie, že kým v prípade trestného konania sú aplikovateľné oba inštitúty (späťvzatie a ustúpenie), v disciplinárnom konaní je dispozícia navrhovateľa podaným návrhom viazaná výlučne na odôvodnené späťvzatie, v dôsledku ktorého sa disciplinárne konanie, v prípade, ak so späťvzatím súhlasí disciplinárne obvinený, zastaví.

52. Na strane druhej, pripustenie ustúpenia od obžaloby (disciplinárneho návrhu) aj v prípade disciplinárneho konania by vytváralo pre navrhovateľov (príp. ich nástupcov) možnosť zbaviť sa zákonnej požiadavky vecného odôvodnenia úkonu spojeného s ukončením disciplinárneho konania (dôvodová správa - § 20: „Ak sa navrhovateľ rozhodne vziať svoj návrh späť musí si byť vedomí, že vo veci v ktorej už podal návrh nebude môcť v budúcnosti podať nový disciplinárny návrh. Sledovaným účelom je, aby podanie disciplinárneho návrhu a prípadne späťvzatie nebolo svojvoľné alebo vopred dôkladne neuvážené.“). Pripustenie ustúpenia aj v disciplinárnom konaní by teda znamenalo, že - v rozpore s vlastným znením disciplinárneho súdneho poriadku - by navrhovateľ mal k dispozícii dva procesné inštitúty dispozície návrhom - späťvzatie, ktoré by musel odôvodniť (a o ktorom by súd rozhodoval) a ustúpenie, ktoré by odôvodňovať nemusel a súd by bez ďalšieho disciplinárne obvineného oslobodil spod disciplinárneho návrhu. Uvedené sa zjavne prieči zámeru zákonodarcu viazať dispozíciu návrhom v disciplinárnom konaní na vecné odôvodnenie a následné posúdenie relevancie týchto dôvodov samotným disciplinárnym súdom.

53. Rovnako samotnou akceptáciou ustúpenia od disciplinárneho návrhu za analogického využitia ustanovenia § 239 ods. 2 Trestného poriadku by sa extenzívne rozširovali dôvody oslobodenia disciplinárne obvineného spod disciplinárneho návrhu nad rozsah tých, ktoré sú uvedené v § 34 disciplinárneho súdneho poriadku, čo môže predstavovať nebezpečný precedens.

54. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov potom väčšina disciplinárneho senátu dospela k záveru, že úkon ustúpenia od obžaloby (skutok 3 disciplinárneho návrhu) uskutočnený zástupcom disciplinárneho

navrhovateľa v jeho záverečnej reči je potrebné vnímať ako späťvzatie disciplinárneho návrhu v predmetnej časti.

55. Preto vychádzajúc z toho, že disciplinárny navrhovateľ v časti skutku 3 zobral disciplinárny návrh späť, k späťvzatiu došlo do odobratia sa disciplinárneho senátu na záverečnú poradu (§ 20 ods. 1 disciplinárneho súdneho poriadku), späťvzatie bolo vecne odôvodnené výsledkami vykonaného dokazovania (§ 20 ods. 2 druhá veta disciplinárneho súdneho poriadku) a disciplinárne obvinený so späťvzatím vyjadril súhlas (§ 26 ods. 2 disciplinárneho súdneho poriadku), disciplinárny senát disciplinárne konanie v časti skutku 3 podľa § 26 ods. 1 písm. a) disciplinárneho súdneho poriadku zastavil.

Preukázanie a právne posúdenie skutku 4

56. Pri skutku 4 disciplinárny senát zistil, že disciplinárne obvinený v určenom termíne do 25.2.2022 nespracoval a nezaslal generálnej prokuratúre správu Moneyval a po tom, ako dňa 25.2.2022 telefonicky oznámil svoju práceneschopnosť, až dňa 2.3.2022 e-mailom zaslal nedostatočne vypracované časti A a B úlohy, konštatujúc, že časť C úlohy spracovanú nemá, bez toho, aby predložil alebo sa vyjadril k úrovni spracovania častí D, E, a F správy Moneyval.

57. Disciplinárny senát zohľadnil aj to, že posledným dňom na vypracovanie a zaslanie správy Moneyval bol 25.2.2022, kedy už bol disciplinárne obvinený hospitalizovaný. Hoci disciplinárne obvinený tvrdil, že za jeden deň by vedel správu Moneyval dokončiť, táto argumentácia sa nejavila vo svetle svedeckej výpovede svedka C.. G. ako presvedčivá.

58. Po formálnej stránke by sa preto mohlo javiť, že disciplinárne obvinený tým, že v určenej lehote nesplnil uloženú úlohu spočívajúcu vo vypracovaní správy Moneyval, porušil povinnosti prokurátora dané § 26 ods. 1 písm. a) a c) zákona č. 154/2001 Z. z., čím naplnil skutkovú podstatu disciplinárneho previnenia podľa § 188 ods. 1 písm. a) zákona č. 154/2001 Z. z.

59. Hoci obsah správy Moneyval nesporne súvisí s trestnoprávnou pôsobnosťou prokuratúry v zmysle § 4 ods. 1 písm. a) zákona č. 153/2001 Z. z., z formálneho a procesného hľadiska sa jedná o administratívnu úlohu zodpovedajúcu pôsobnosti prokuratúry podľa § 4 ods. 1 písm. j) daného zákona. Povinnosť vypracovať správu Moneyval za ÚŠP v lehote do 25.2.2022 bola disciplinárne obvinenému uložená vo svojej podstate pokynmi disciplinárneho navrhovateľa (vo vzťahu k osobe) a generálnej prokuratúry (vo vzťahu k obsahu a lehote).

60. Vzhľadom na administratívnu povahu správy Moneyval, však bolo zo strany disciplinárneho senátu potrebné sa vysporiadať aj s materiálnou stránkou konania disciplinárne obvineného. Aj keby sa na prvý pohľad mohlo javiť, že zákon č. 154/2001 Z. z. materiálnu stránku disciplinárneho previnenia prokurátora neupravuje, túto je možno nesporne odvodiť zo znenia § 188 ods. 2 daného zákona vymedzujúceho závažné disciplinárne previnenie. Týmto sa rozumie disciplinárne previnenie, u ktorého je z dôvodu nastúpenia príslušných kvalifikačných znakov, zvýšená škodlivosť. Z toho a contrario vyplýva, že u „bežného“ disciplinárneho previnenia sa vyžaduje (aspoň) existencia škodlivosti ako materiálneho znaku sui generis (porovnaj rozhodnutie Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 33D/3/2023 z 3.5.2023).

61. Analogicky ako pri sudcoch možno aj pri prokurátoroch s odkazom na doterajšiu judikatúru Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky (rozhodnutia sp. zn. 32D/13/2021 z 7.11.2022 a sp. zn. 32D/18/2021 z 16.11.2022) konštatovať, že vyvodzovanie disciplinárnej zodpovednosti by malo mať povahu ultima ratio a to vo vzťahu k takým porušeniam povinností prokurátora, ktoré by boli „do neba volajúce“.

62. Aplikujúc vyššie uvedený princíp ultima ratio by preto malo platiť, že nie každé porušenie pracovnej úlohy má prekračovať medze disciplinárnej zodpovednosti. Tento záver je daný o to viac, ak ide o úlohu administratívneho typu, pri ktorej absentuje možný negatívny dopad do sféry subjektívnych práv fyzických alebo právnických osôb alebo verejného záujmu spojeného s realizáciou trestného konania. Práve tento iný administratívny charakter porušenej úlohy a absencia takej škodlivosti, aká je signifikantne spojená s pochybeniami prokurátora v rámci trestného konania, súčasne znemožňuje, aby

skutok 4 bolo možné podradiť ako samostatný čiastkový útok jedného pokračovacieho disciplinárneho previnenia spolu s čiastkovými útokmi vymedzenými v skutkoch 1 a 2.

63. Disciplinárne obvinený síce v určenej lehote správu Moneyval nevypracoval, ale nesporne s jej vypracovaním začal a proces jej vypracovania bol zmarený jeho náhlym ochorením s nutnosťou hospitalizácie. Pokiaľ následne generálna prokuratúra ÚŠP predĺžila lehotu na vypracovanie správy Moneyval a táto bola odoslaná 4.3.2022, je potrebné zdôrazniť, že podľa správy generálnej prokuratúry č. X/Spr 5/22/1000-33 z 29.11.2023 týmto nedošlo k osobitnému zdržaniu pri vypracovaní celoslovenskej správy a nenastali ani následky voči vnútroštátnym orgánom alebo medzinárodným organizáciám.

64. Disciplinárnemu senátu je síce zrejmé, že negatívne následky boli zmarené predovšetkým pracovným vypätím C. G., ktorý napriek tomu, že bol zástupcom špeciálneho prokurátora, túto úlohu nepridelil niektorému z podriadených prokurátorov, ale na úkor iných svojich povinností a voľného času ju splnil sám, čo si nesporne zaslúži obdiv a menovanému slúži ku cti. Na druhej strane však možno dôvodne predpokladať, že v rovnakom čase by bol schopný dopracovať správu Moneyval aj disciplinárne obvinený, ak by mu to dovolil jeho zdravotný stav.

65. Prítomnosť takej škodlivosti, ktorá by porušenie povinnosti vypracovať správu Moneyval v určenej lehote materiálne kvalifikovala ako disciplinárne previnenie, preto disciplinárny senát v danom prípade nezistil. Včasným nespracovaním a neodovzdaním správy Moneyval sa preto disciplinárne obvinený nedopustil disciplinárneho previnenia podľa § 188 ods. 1 písm. a) zákona č. 154/2001 Z. z.

66. Disciplinárny senát zároveň zdôrazňuje, že aj nesplnenie administratívnej úlohy môže byť spojené s vyvodzovaním disciplinárnej zodpovednosti u prokurátora, ak by disciplinárny navrhovateľ preukázal nastúpenie materiálneho znaku disciplinárneho previnenia spočívajúceho v škodlivosti konania prokurátora. Škodlivosť však nemožno automaticky prezumovať a vo vzťahu ku skutku 4 ju disciplinárny navrhovateľ v rámci vykonaného dokazovania nepreukázal.

VI.

Uloženie disciplinárneho opatrenia

67. Pri ukladaní disciplinárneho opatrenia disciplinárny senát prihliadal najmä na rozsah a povahu porušenej povinnosti, spôsob konania disciplinárneho obvineného, formu jeho zavinenia, pričom zohľadnil viaceré okolnosti, ktoré mali poľahčujúci i priťažujúci charakter.

68. Zásadnou poľahčujúcou okolnosťou bola doterajšia disciplinárna minulosť disciplinárne obvineného, ktorý doposiaľ nebol disciplinárne potrestaný a proti ktorému nebolo doposiaľ nikdy vedené ani žiadne disciplinárne konanie.

69. V nadväznosti na to disciplinárny senát ako poľahčujúcu okolnosť vyhodnotil aj doterajšie hodnotenia prokurátora spracované krajskou prokurátorkou v Trenčíne, ktoré boli výlučne pozitívne. Pri ostatnom hodnotení prokurátora spracovanom špeciálnym prokurátorom, ktorého obsah bol okrem pozitív i (sčasti) kritický, prihliadol disciplinárny senát aj na to, že vytýkané skutočnosti v podstate zodpovedali prejednávaným skutkom.

70. Povahu poľahčujúcej okolnosti mala i forma zavinenia v podobe vedomej nedbanlivosti, pretože disciplinárne obvinený vedel, že môže porušiť alebo ohroziť záujem chránený zákonom č. 154/2001 Z. z., ale bez primeraných dôvodov sa spoliehal, že také porušenie alebo ohrozenie nespôsobí.

71. Poľahčujúcou okolnosťou bolo aj to, že disciplinárne obvinený neporušil v trestných veciach povinnosť uloženú zákonom ale povinnosť danú interným riadiacim aktom - Opatrením špeciálneho prokurátora sp. zn. VII Spr 122/21/1000-37 z 11.10.2021.

72. Príťažujúcou okolnosťou bolo porušenie Opatrenia špeciálneho prokurátora sp. zn. VII Spr 122/21/1000-37 z 11.10.2021 v dvoch trestných veciach.

73. Za príťažujúcu okolnosť vyhodnotil disciplinárny senát aj určité zľahčovanie porušenia Opatrenia špeciálneho prokurátora sp. zn. VII Spr 122/21/1000-37 z 11.10.2021 zo strany disciplinárne obvineného bez toho, aby si tento uvedomil dopady svojho pochybenia na predĺženie trestného konania v trestných veciach F. K. M.. Predĺženie trestného konania má pritom zjavne negatívny dopad na právnu istotu trestne stíhaných osôb. Hoci prieťahy spôsobené disciplinárne obvineným sa týkali časových úsekov ohraničených márnym uplynutím lehoty na vybavenie NPO a práceneschopnosťou disciplinárne obvineného, k predĺženiu trestného konania objektívne došlo v dlhšom časovom rozsahu, pretože následná dozorová prokurátorka si musela príslušné trestné veci naštudovať od začiatku, pričom v trestnej veci F. jej nebol zo strany disciplinárne obvineného poskytnutý žiaden koncept obžaloby a právna úroveň konceptu obžaloby v trestnej veci M. bola medzi disciplinárne obvineným a novou dozorovou prokurátorkou sporná.

74. Vyhodnotiac uvedené poľahčujúce i príťažujúce okolnosti dospel disciplinárny senát k záveru, že v danej veci prevyšoval dopad poľahčujúcich okolností.

75. Napriek uvedenému disciplinárny senát vyhodnotil, že nie je namieste uloženie najmiernejšieho disciplinárneho opatrenia podľa § 189 ods. 1 písm. a) zákona č. 154/2001 Z. z. písomného pokarhania.

76. Disciplinárny senát preto disciplinárne obvinenému uložil v zmysle § 189 ods. 1 písm. b) zákona č. 154/2001 Z. z. disciplinárne opatrenie - zníženie základného platu, pričom za primerané a spravodlivé považoval zníženie základného platu o 15% na jeden mesiac. Disciplinárny senát v tomto smere zohľadnil, že disciplinárnym navrhovateľom bolo navrhované disciplinárne opatrenie spočívajúce v znížení základného platu o 15% na tri mesiace, pričom pri skutku 3 bolo disciplinárne konanie zastavené a pri skutku 4 bol disciplinárne obvinený spod disciplinárneho návrhu oslobodený.

VII.

Záverečné ustanovenia

77. Na základe vyššie uvedeného rozhodol disciplinárny senát v bode I o skutkoch 1 a 2 tak, že disciplinárne obvineného podľa § 34 ods. 1 disciplinárneho súdneho poriadku uznal vinným zo spáchania disciplinárneho previnenia podľa 188 ods. 1 písm. a) zákona č. 154/2001 Z. z., v bode II pri skutku 3 disciplinárne konanie zastavil podľa § 26 ods. 1 písm. a) disciplinárneho súdneho poriadku z dôvodu späťvzatia disciplinárneho návrhu vo vzťahu k tomuto skutku, v bode III pri skutku 4 disciplinárne obvineného podľa § 34 ods. 2 písm. b) disciplinárneho súdneho poriadku oslobodil spod disciplinárneho návrhu, pretože skutok, ktorého sa disciplinárne obvinený dopustil, nie je disciplinárnym previnením.

78. O náhrade trov disciplinárneho konania rozhodol disciplinárny senát tak, že disciplinárne obvinenému, ktorého sčasti uznal vinným, uložil podľa § 38 ods. 2 disciplinárneho súdneho poriadku povinnosť nahradiť štátu trovy disciplinárneho konania paušálnou sumou vo výške stanovenej v § 1 vyhlášky ministerstva spravodlivosti č. 434/2021 Z. z., ktorou sa ustanovuje paušálna suma trov disciplinárneho konania.

79. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v disciplinárnom senáte v otázke viny pomerom hlasov 5:0. Vo vzťahu k dôvodom zastavenia disciplinárneho konania pri skutku 3 bude k rozhodnutiu disciplinárneho senátu pripojené odlišné (konkurujúce) stanovisko predsedu senátu JUDr. Mariána Fečíka a prísediacej sudkyne JUDr. Jany Kupcovej.

Odlišné (konkurujúce) stanovisko predsedu senátu JUDr. Mariána Fečíka a prísediacej sudkyne JUDr. Jany Kupcovej k rozhodnutiu disciplinárneho senátu Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 32D/6/2022 z 24.1.2024, vo veci disciplinárneho konania proti disciplinárne obvinenému D. C.. L. R.

1. Hoci sa v plnom rozsahu stotožňujeme s disentaným rozhodnutím, v časti odôvodnenia rozhodnutia pri skutku 3, vo vzťahu ku ktorému došlo k zastaveniu disciplinárneho konania podľa § 26 ods. 1 písm. a) disciplinárneho súdneho poriadku, pripájame v zmysle § 35 ods. 3 disciplinárneho súdneho poriadku toto odlišné, resp. konkurujúce stanovisko.

2. Podstatou tohto odlišného stanoviska je formalizovať názorový diskurz v prípade, ak disciplinárny navrhovateľ na ústnom pojednávaní výslovne ustúpi od disciplinárneho návrhu alebo jeho časti s odkazom na § 239 ods. 2 Trestného poriadku.

3. V predmetnej disciplinárnej veci bolo väčšinou disciplinárneho senátu takéto ustúpenie od disciplinárneho návrhu v časti skutku 3 posúdené analogicky ako späťvzatie disciplinárneho návrhu v danej časti, pričom zástupca disciplinárneho navrhovateľa po poučení, že disciplinárne súdne konanie úkon ustúpenia od disciplinárneho návrhu nepozná, súhlasil s tým, aby bol takýto jeho úkon kvalifikovaný ako čiastočné späťvzatie disciplinárneho návrhu, na základe čoho disciplinárny senát po súhlase disciplinárne obvineného (§ 26 ods. 2 disciplinárneho súdneho poriadku) rozhodol v časti skutku 3 podľa § 26 ods. 1 písm. a) disciplinárneho súdneho poriadku o zastavení disciplinárneho konania.

4. S uvedeným postupom disciplinárneho senátu sa nestotožňujeme.

5. Disciplinárne súdne konanie má v disciplinárnom súdnom poriadku vo svojej podstate len rámcovú právnu úpravu, pričom na neupravené procesné vzťahy sa primerane a ak to povaha veci nevylučuje, aplikuje Trestný poriadok v zmysle a v rozsahu danom § 4 disciplinárneho súdneho poriadku.

6. Vzhľadom na povahu disciplinárneho súdneho konania by podporná aplikácia Trestného poriadku mala vždy rešpektovať, že jej zmyslom má byť zabezpečenie čo najväčšej ochrany procesných práv disciplinárne obvineného. Pri možnosti dvoch výkladov by sa preto vzhľadom na zásady in dubio pro reo, resp. in dubio mitius mal uplatniť ten procesný režim, ktorý je pre disciplinárne obvineného výhodnejší.

7. V súlade s vyššie načrtnutou axiómou však podľa nášho názoru disciplinárny senát nepostupoval, ak nepripustil aj možnosť disciplinárneho navrhovateľa ustúpiť od disciplinárneho návrhu, hoci sa jedná o úkon, ktorý v zmysle Trestného poriadku možno vykonať len na hlavnom pojednávaní, úprava ktorého je analogicky aplikovateľná aj na disciplinárne súdne konanie.

8. Pri posudzovaní výslovne uskutočneného ustúpenia od disciplinárneho návrhu má totiž disciplinárny senát k dispozícii predovšetkým dva postupy, pričom oba sú založené na analógii.

9. Prvým je analogicky posúdiť takéto ustúpenie ako späťvzatie disciplinárneho návrhu z dôvodu, že disciplinárne súdne konanie ustúpenie od disciplinárneho návrhu a ani s ním spojený dôvod oslobodenia nepozná.

10. Na rozdiel od tohto záveru, s ktorým sa stotožnila aj väčšina disciplinárneho senátu, sa však domnievame, že namiesto bolo akceptovať aj úkon ustúpenia od disciplinárneho návrhu, s ktorým by bolo následne spojené obligatórne rozhodnutie o oslobodení spod disciplinárneho návrhu (§ 4 disciplinárneho súdneho poriadku k § 239 ods. 2 Trestného poriadku). Samotná skutočnosť, že by sa tým konštituoval nový dôvod oslobodenia, formálne neupravený v § 34 ods. 2 disciplinárneho súdneho poriadku, nemôže byť prekážkou takéhoto postupu. V tejto súvislosti možno poukázať na to, že samotný Najvyšší správny súd Slovenskej republiky už skôr judikoval i taký spôsob zastavenia disciplinárneho konania, ktorý v § 26 ods. 1 disciplinárneho súdneho poriadku nie je explicitne upravený (napr. rozhodnutie sp. zn. 33D 13/2021 z 16.3.2022). Aj dôvody zastavenia disciplinárneho súdneho konania sú pritom v zákone vymedzené taxatívne, pričom tento záver vyplýva aj z dôvodovej správy k danému zákonnému ustanoveniu, ktoré „taxatívne vymedzuje dôvody, v dôsledku ktorých disciplinárny senát zastaví disciplinárne konania aj bez nariadenia ústneho pojednávania.“ Inými slovami, ak disciplinárny súd v rámci svojej judikatúry analogicky pripustil rozšírenie dôvodov zastavenia disciplinárneho konania, možno pripustiť aj rozšírenie dôvodov oslobodenia.

11. Zákonodarca v dôvodovej správe k § 20 upravujúceho späťvzatie disciplinárneho súdneho poriadku uviedol nasledovné: „Právo navrhovateľa na späťvzatie disciplinárneho návrhu je najčastejšie koncipované v legislatívnej úprave civilných sporových konaní. Motivácie, ktoré vedú navrhovateľa k späťvzatiu návrhu môžu byť rozličného charakteru. Najpravdepodobnejším dôvodom späťvzatia disciplinárneho návrhu je, že navrhovateľ si až počas začatého konania uvedomí, že nedisponuje dostatočne presvedčivými dôkazmi, ktoré by bez pochybností preukazovali spáchanie disciplinárneho previnenia disciplinárne obvineným. V tomto prípade a v súlade s procesnou taktikou, je navrhovateľ

oprávnený vziať späť sám disciplinárny návrh predtým, ako má prísť k rozhodnutiu v merite veci. Predseda, členovia a prísediaci disciplinárneho senátu rozhodujú o konečnom rozhodnutí práve počas záverečnej porady. Ak by navrhovateľ nemohol predložiť a/alebo označiť dôkazy preukazujúce vinu disciplinárne obvineného, disciplinárny senát by svojim rozhodnutím disciplinárne obvineného oslobodil. Rozhodnutie vo veci samej predstavuje prekážku res iudicata a tým znemožňuje podanie nového o disciplinárneho návrhu v tej istej veci. Rovnako tak vzhľadom na to, že disciplinárne konanie je koncipované ako výlučne konanie jednostupňové, je v súlade so záujmom spravodlivosti, aby disciplinárne rozhodnutie nebolo ovplyvnené dôkaznou núdzou, či inými prekážkami, ktoré môžu nastať na strane navrhovateľa.“

12. Podľa nášho názoru ani dôvodová správa nevyklučuje, aby okrem späťvzatia disciplinárneho návrhu, mohol disciplinárny navrhovateľ uplatniť aj ustúpenie od disciplinárneho návrhu.

13. Voľba medzi späťvzatím disciplinárneho návrhu a ustúpením od neho má patriť výlučne disciplinárnemu navrhovateľovi. Je však jednoznačné, že oslobodenie spod disciplinárneho návrhu je pre disciplinárne obvineného výhodnejšie než zastavenie disciplinárneho konania a to z nasledovných dvoch dôvodov týkajúcich sa miery právnej istoty (bod 14) a priznania nároku na náhradu trov konania (bod 15).

14. Oslobodenie zakladá vo všeobecnosti nastúpenie prekážky res iudicata a ne bis in idem a teda znemožňuje pôvodnému disciplinárnemu navrhovateľovi ale aj iným osobám s návrhovou legitimitáciou opätovne (s predpokladom úspechu) podať disciplinárny návrh. Pri späťvzatí disciplinárneho návrhu však znenie prvej vety § 20 ods. 2 disciplinárneho súdneho poriadku explicitne ustanovuje nemožnosť opakovaného podania disciplinárneho návrhu len zo strany pôvodného disciplinárneho navrhovateľa, resp. výslovne zachováva možnosť podania disciplinárneho návrhu ostatnými subjektmi s návrhovou legitimitáciou.

15. Oslobodenie spod disciplinárneho návrhu je okrem opísanej vyššej miery právnej istoty pre disciplinárne obvineného výhodnejšie aj z hľadiska finančného spojeného s náhradou trov konania. Pri oslobodení totiž § 38 ods. 1 disciplinárneho súdneho poriadku výslovne ustanovuje, že disciplinárne obvinený má „nárok voči štátu na náhradu trov účelne vynaložených v súvislosti s disciplinárnym konaním“, zatiaľ čo pri zastavení konania disciplinárne obvinený takýto nárok nemá.

16. S odkazom na vyššie uvedené sa preto domnievame, že disciplinárny senát mal na podklade ustúpenia disciplinárneho navrhovateľa od disciplinárneho návrhu pri skutku 3 rozhodnúť podľa § 4 disciplinárneho súdneho poriadku a § 239 ods. 2 Trestného poriadku o oslobodení disciplinárne obvineného spod disciplinárneho návrhu.

17. Keďže v danom prípade disciplinárne obvinený nemohol byť na svojich procesných právach reálne poškodený tým, že miesto oslobodenia spod disciplinárneho návrhu pri skutku 3 bolo v tejto časti disciplinárne konanie zastavené, pretože generálnemu prokurátorovi, ako jedinému do úvahy prichádzajúcemu subjektu s návrhovou legitimitáciou, už jednoročná subjektívna lehota na podanie disciplinárneho návrhu márne uplynula a súčasne by kvôli uznaniu viny vo vzťahu ku skutkom 1 a 2 neprichádzalo do úvahy ani priznanie náhrady trov konania, pripojili sme tento dissent len vo vzťahu k odôvodneniu ako zamyslenie pro futuro.

JUDr. Marián Fečík

JUDr. Jana Kupcová

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok n i e j e prípustný.